

LBRIS

We know
books

ii dedic această carte lui JOSHUA

Director editorial: Florentina Hojbotă
Editor coordonator: Dragoș Dodu
Director tehnic: Vasile Ardeleanu
Redactor: Diana Ilie
Tehnoredactor: Cristian Vlad
DTP Copertă: Anca Chiriță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Cowell, Cressida

Cum să-ți dresezi dragonul: Cum să păcălești blestemul unui dragon /
carte scrisă și il. de Cressida Cowell; trad. din engleză de Iulia Arsintescu. –
București: Editura Arthur, 2026

ISBN 978-630-368-146-7

I. Arsintescu, Iulia (trad.)

821.111

CRESSIDA COWELL

How to Train Your Dragon: How to Cheat a Dragon's Curse

First published in Great Britain in 2006 by Hodder & Stoughton
Text and illustrations copyright © 2006 Cressida Cowell
The moral rights of the author have been asserted

© Editura Arthur, 2026, pentru prezenta ediție
Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial Art

Vă rog să rețineți: unii spun că
NU EXISTĂ DRAGONI. Dar eu vreau
să știu un lucru: oamenii care
susțin asta au mers cu adevărat
în Evul Mediu?

CUM SĂ-ȚI DRESEZI DRAGONUL

Cum să păcălești
blestemul unui dragon

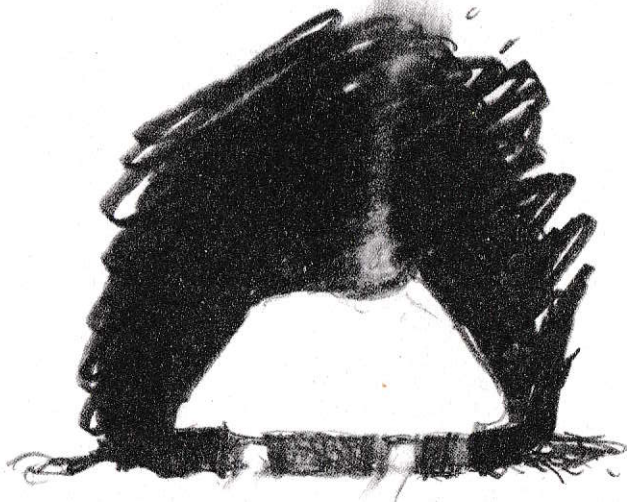

Carte scrisă și ilustrată de

CRESSIDA COWELL

Traducere din engleză de Iulia Arsintescu

arthur

~ CUPRINS ~

1. Expediția de Vânătoare pe Schiuri cu Arcuri și Săgeți	15
2. Dragonii Pilot cu Colți-sabie	29
3. Vânătorii devin vânat	48
4. E ceva în neregulă cu Labedepește?	67
5. Ciomege-pe-Gheață	79
6. Ce-a spus Moș Zbârcit	89
7. Căutarea cartofului înghețat	100
8. Urgia lui Thor	110
9. Înapoi pe Insula Tont	118
10. Ajunul zilei zeiței Freya pe Insula Isteria	120
11. În supă	131
12. Reușește Știrb să salveze situația?	151
13. Marele furt al cartofului	158
14. Hoții cartofului fug	176
15. S-ar putea, totuși, să fi reușit	182
16. Apocalipticlont	186
17. Misiunea s-a sfârșit	198
18. Labedepește	209
19. Ultimul capitol.....	216
Epilog de Hâc Hidos Hering al Treilea, ultimul mare erou viking	235

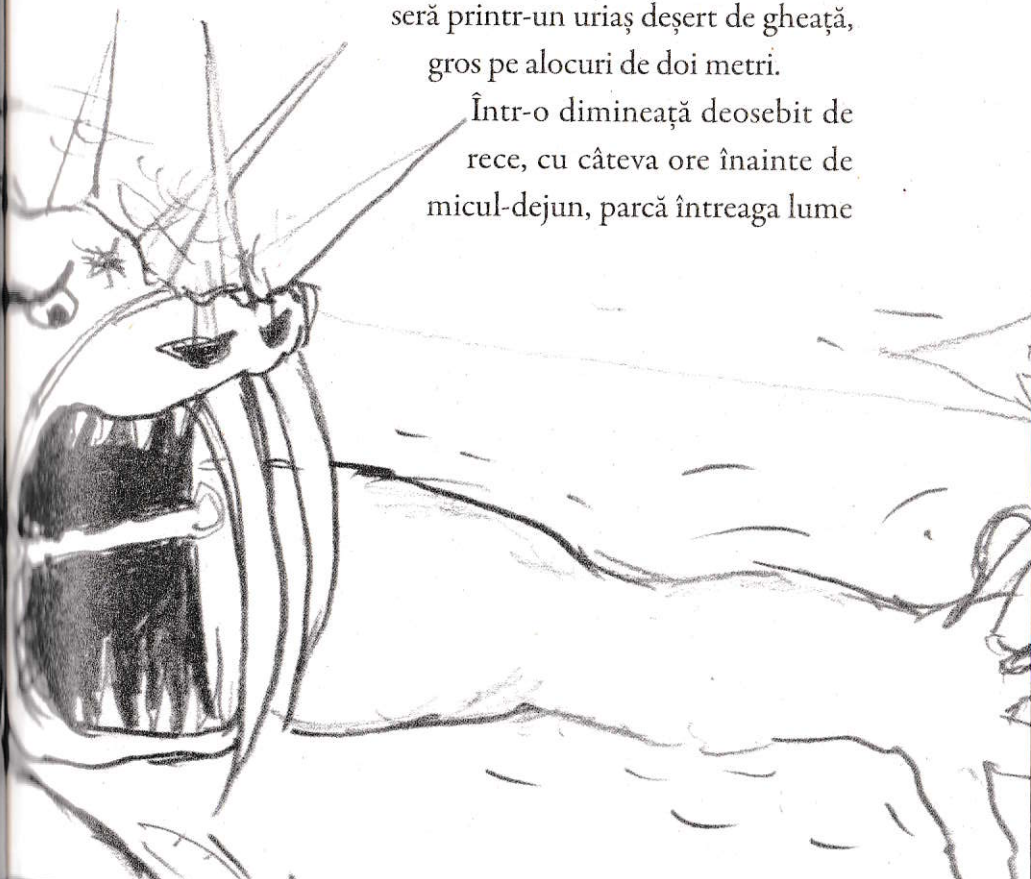

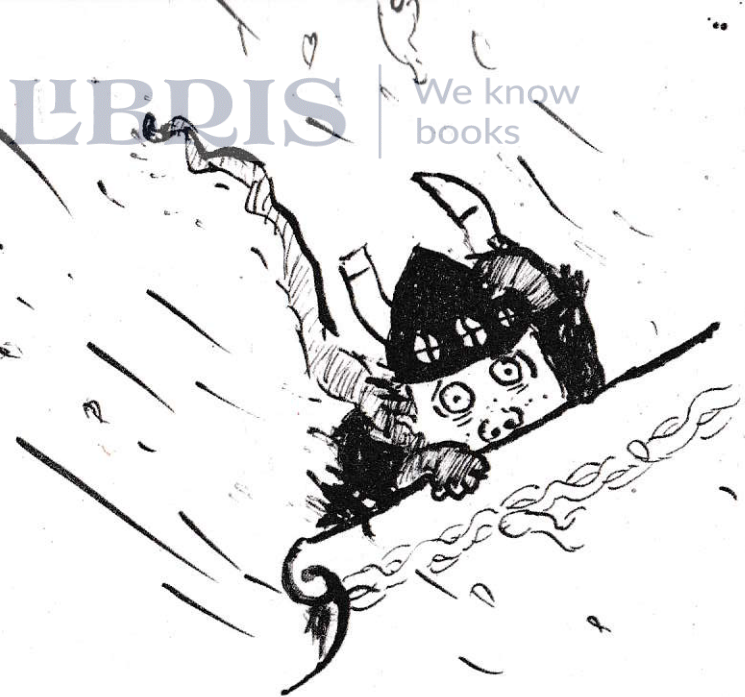
1. EXPEDIȚIA DE VÂNĂTOARE PE SCHIURI CU ARCURI ȘI SĂGETI

Iernile sunt întotdeauna aspre pe Pământurile Vikingilor.

Dar iarna din anul acela era cea mai geroasă din ultima sută de ani. Era atât de *frig*, încât Marea Măhnită înghețase și toate Insulele Interioare se uniseră printr-un uriaș deșert de gheață, gros pe alocuri de doi metri.

Într-o dimineață deosebit de rece, cu câteva ore înainte de micul-dejun, parcă întreaga lume

își ținea răsufierea, înghețată în timp. Aerul era tăios ca sticla spartă și niciun sunet nu deranja liniștea pură a zăpezii.

Niciun sunet în afară de urletul cumplit și nebunesc venit de undeva din mijlocul gheții. Căci un mic grup de băieți din Tribul Derbedeilor plecaseră împreună cu profesorul lor din micuța Insulă Tont, pe care locuiau, spre Insula Ticăloșia, din sud.

Nu cu o *barcă*, evident, pentru că nu poți naviga pe o mare înghețată.

Goneau mult prea repede pe gheață, într-o enormă SANIE vikingă de lemn trasă de șase dragoni din

specia Pilot cu Colți-sabie, imaculat de albi, mai mari decât leii și mai rapizi decât gheparzii.

Urletul cumplit și nebunesc provenea de la bărbatul care conducea sania, Haplea Groh. Haplea, profesorul care se ocupa de Programul de Pregătire a Piraților din Tont, era un bărbat monstruos de mare, înfășurat în blănuri care-l făceau ușor de confundat cu un urs grizzly, și avea o barbă roșie murdară, precum și o problemă de comportament.

— **DAȚI-I BĂTAIE, RÂME ALBE NENOROCITE CE SUNTEȚI!** a mugit Haplea spre dragonii Piloți cu Colți-sabie, pocnind din bici pe deasupra capetelor lor. **AM AVUT MELCI CARE SE MIȘCAU MAI REPEDE CA VOI! PÂNĂ ȘI BUNICĂ-MEA AR FI ÎN STARE SĂ FIE MAI RAPIDĂ, ȘI EA ARE O SUTĂ PATRU ANI! IEEEEAAA!**

Cu un braț uriaș acoperit de blană, Haplea a învârtit un bici, făcându-l să se încolăcească prin aer ca un mare șarpe negru, în timp ce cu celălalt scutura hățurile parcă înnebunit de furie, obligându-i pe dragonii piloți să facă salturi necontrolate înainte.

În spatele lui Haplea se aflau pe sanie doisprezece dintre elevii lui. Zece dintre băieți erau

Sania s-a oprit scrâșnind și tremurând. Hâc a deschis ochii. Surprinzător, încă mai erau în viață, dar peretele neted și negru de piatră se afla la numai câțiva centimetri de obrazul lui. Hâc s-a ținut de el pentru o clipă, ca să se oprească din tremurat.

— BUN! a urlat Haplea, coborând din sanie complet netulburat. VOI CE PĂZIȚI ACOLO? HAI, JOS ȘI ÎN POZIȚIE DE DREPTI, RAHAȚI JALNICI DE URECHELNIȚĂ CE SUNTEȚI!

Câscând și trâncănind, toți cei doisprezece băieți și-au luat schiurile din spatele saniei și și le-au prins de tâpile cizmelor de blană.

Vikingii trăiau șase luni pe an sub ZĂPADĂ... deci un Războinic Viking trebuia să se priceapă la SCHIAT la fel de bine ca la NAVIGAT.

Se aflau în acel moment într-o Expediție de Vânătoare pe Schiuri cu Arcuri și Săgeți. Băieții urmau să coboare pe schiuri Muntele Ticăloșiei, cel mai mare munte din Insulele Interioare, și să tragă cu săgeți în cât mai multe Ciocănituri Semipătate de Zăpadă.

— Eu o să nimeresc cel puțin CINCIZECI, s-a lăudat Râtmucos Mocofan, un derbedeu înalt, cu nări enorme și o mustață ca o omidă mică și păroasă deasupra buzei de sus.

— LINIȘTE! a strigat Haplea și a pocnit din bici.

S-a făcut imediat o liniște mormântală. În mod ciudat, un profesor înalt de doi metri, nebun și înarmat chiar tinde să capteze atenția clasei.

— *Eu* rămân să păzesc sania, a strigat Haplea. Când ajungeți pe munte, șeful expediției de vânatoare va fi Hâc Hidos Hering al Treilea.

Zece băieți au bombănit și s-au întors să se uite furioși la Hâc. **TOȚI** erau convinși că ar fi fost conducători mai buni decât el.

Râtmucos câștigase trei ani la rând Cupa Pentru Violență Inutilă. Porcbubos făcea scaunele așchii doar cu pumnii goi. Damfdecâine Minteproastă râgâia cu atâta putere încât spârgea sticla.

Mic, slăbănog și neimportant, Hâc părea să nu aibă niciun fel de calitate de conducător. Și-a lăsat greutatea pe un picior în semn de scuze, iar asta i-a făcut schiurile să se încrucișeze și a căzut.

— De ce să fie **HÂC** șeful **DIN NOU**? a întrebat Râtmucos Mocofan scrâșnind din dinți.

— Pentru că Hâc e băiatul **CĂPETENIEI** și *într-o zi* va conduce **PERMANENT**, Thor să ne apere pe toți... i-a explicat Haplea, ajutându-l pe Hâc să se ridice și scuturându-l de zăpadă cu mâna lui păroasă. Alte întrebări? a tunat el.

Labedepește a ridicat mâna.

— Doar una mică, domnule, a zis el. Pentru început, cum vom urca pe munte?

— Dragonii cu Colți-sabie o să vă **TRAGĂ** până **SUS** pe schiuri, a răspuns Haplea. N-ar trebui să dureze mai mult de jumătate de oră.

Labedepește și Hâc s-au uitat cu îndoială la marile animale albe ghemuite periculos pe gheață, cu limbile atârându-le peste colții tăioși ca săbiile, cu ochi de pisică uitându-se la mărunții lor stăpâni umani cu cea mai pură dușmănie.

Imagine rară a unui
schi viking

